

Türkiye Ekonomisinin Küresel Arena Rekabet Şartlarında Mücadelesi İçin Hazırlanan Strateji Projelerine Ne Oldu?

İçeriği Yazan: [Burhan İŞCAN](#) [1] Zaman: Pzt, 28/05/2012 - 09:18

Yazar: BURHAN İŞCAN

Yazının Yazıldığı Tarih: 27.05.2012



2003 Yılında TÜSİAD, Milliyet Gazetesi ve bazı üniversitelerin katılımı önderliğinde bir yarışma düzenlenmişti. Yarışmanın konusu; Türkiye Ekonomisinin Küresel Arena Ekonomisi Rekabet Şartlarında Mücadelesi İçin Stratejik projeler idi. Ben de bu yarışmaya proje göndererek katıldım.

Benim projemin konusu; Türkiye'nin tam olarak dışa bağımsızlığını sağlayacak, hakiki halk iktidarını ve egemenliğini oluşturacak yeni yönetim rejimine ihtiyacı olduğu ve Türkiye Ekonomisi'nin de bağımsızlaşmadan küresel arena rekabet şartlarında yarışamayacağı idi. Dolayısıyla öneri projem; yarı doğrudan demokrasi hükümet şeklinin e-devlet yapısı şeffaflığında uygulanması hakkındaydı. Çünkü; ekonominin bağımsızlığı hakiki halk iktidarının oluşmasına bağlıdır. Zira, hiçbir zaman iktidar olmak, muktedir de olmak anlamına gelmez. Muktedirlik; çoğunluğun kabul ettiği dayatma fikrin uygulanmasından değil, çoğulculuğun oluşturduğu fikirlerin ortak paydasının uygulanmasından doğar. Bu yüzdendir ki, yaratıcı Allah, insanlığa gönderdiği son yaşam manifestosu kitabında Şura oluşturmayı ve birbirine danışmayı emreder. Hayata geçmemiş tüm fikirler ölü demektir. Ne kadar güzel bir projeniz olursa olsun, hayata geçirebilme şansınız yoksa eğer, projeniz baştan itibaren ölüdür. Sadece fikir olarak güzel olması, ona bir değer katmaz. Fikrin hayata geçirilebilir olmasıdır onu değerli kılan. Bu itibarla gerçek bir halk iktidar ve egemenliğini tesis etmeden, köhnemiş sözde demokrat yapı içinde projeleri hayata geçirmek hayalcilikten başka bir şey değildir. Çünkü özgürlüklerin olmadığı yerde ruhlar ölü beyinlerin olduğu bedenlerdedir. Ölü beyinlerden de yapıcılık beklemek beyhudedir. Yarışma 2004 yılı mayıs ayında sonuçlandı. Etiket ve kariyer sahibi, isminin önünde prof olan kişiler dereceleri kazandı. O gün için itibar görmeyen fikirlerimin, zaman içinde doğruluğu ortaya çıkmaktadır.

Tarih geçmiş yaşananlardan ders alınarak hareket edilmediği müddetçe tekerrürden ibarettir. Türkiye'de her on senede bir rejim tartışmaları yaşanmıştır. Bu tartışmalardan; küresel otoritenin dayatmacılığında ezberlerin tekrarından oluşan fikirler dolayısıyla, hiçbir doğru sonuç ortaya çıkamamıştır. Bu tartışmalardan çıkan tek sonuç; dışa bağımlılık artışını daha da kolaylaştıracak baskıcı rejim uygulamalarına geçiş olmuştur. Bu yüzden , her tartışma sonrası sınıfsal tabakalaşma, kast sistemine geçiş ortamı rejimi oluşması gerçekleşmiştir. Ülke yönetimi üzerinde söz sahibi olarak, Amerikan Pastasından pay almak isteyen sözde vesayetçi aristokrat sınıf Harbiyelilerle; ülkeyi dışa bağımlı, Amerikan Gündümlü(küresel otoritenin emrinde) yapmanın rüşvetini yandaşlarıyla paylaşan siyasetcilerin mücadelesi ortamında rejim uygulaması ezberi devam etmiştir yıllarca. Bu doğrultuda da, bu ülke toplumu hiçbir zaman, toplum için çalışan halk iktidarlarına sahip olmamıştır. Mevcut rejim değişmedikçe de bu mümkün olmayacaktır.

Mevcut rejimi değiştirmek akla gelince, ilk önerilen şey; yine ezbere bağlı olarak başkanlık sistemi olmaktadır. Ülkeyi yönetenlerin, bu ülkeyi kimin adına yönettiği gerçeğine dikkat edilince; niye bu ezberde ısrar edildiği gerçeği gün ışığına çıkar.

Bu ülkenin gerçek sorunu, tüm sorunların kaynağı olan ülke yönetimindeki rejim sorunudur.

Sorun, halkın iktidar egemenliğini ve iradesini ortaya koyamama sorunudur.

Sorun çoğunlukcu demokrasi parlamenter sistem aldatmacasında, halk iktidar ve egemenliğinin, halkın iradesinin üzerine koyulan ipotektir.

Bu ipotek, küresel otoritenin emrindeki yerli yerleşik seçkinlerin; halk adına hareket edecek aldatmasında seçtirdikleri iktidar seçkinleri tarafından koydurulmaktadır. Yani Halkın, milletin iradesini temsil ettiği yalanı üzerine hareket eden; temsili demokrasi hükümet yönetim sistemidir, ipoteği koyduran.

Dünya nüfusu artıkca, yer küre zenginliklerinin de tükenmesi kaygısı oluşmuştur. Bu yüzden Siyonizmin Amerika içindeki yerleşik seçkinlerince oluşturulan Küresel İmparatorluk Otoritesi; "Yeni Dünya Düzeni" adı verdiğimiz yapılaşma içersine girmiştir. Bu yapılaşmada Siyonizmin dünyaya egemen olmak sevdası büyük rol oynamaktadır. Yapılaşma, enerji kaynaklarından, besin kaynaklarına kadar tüm kaynakların; bu küresel otoritenin egemenlik ve kontrolünde dağıtılması ile ilgilidir. Sisteme yönetimler yoluyla bağımlı olan bireylerin varlıkları, sistemin takdirenden verdikleri kadardır. Yapılaşma varolan değerler yeni değerler ile yer değiştirtmekte, Türkiye dahil dünya genelinde "seçkinler" sınıfını tasfiye ederek kendi seçkinler sınıfını egemen kılmaktadır.

Küresel otoriteyi hakim kılacak sistemin adı; "Yolsuzluk Ekonomisi Politikaları Sistemidir." Sistemin ezelden beri dört unsuru vardır. 1- Firavun-otoritenin başı, 2-Haman-otoritenin yöneticileri, 3- Karun-Otoritenin finansörleri bankalar (sistemin kalbidir.) 4-Siyonizm karşısında daha yumuşak bir din görmek istemektedir. Bu yüzden kapitalizme, ve onun vahşi kurallarına karşı olan din anlayışlarına karşı, din anlayışı; yani dine karşı din oluşturma amacı doğrultusunda hareket edilir. Bu nedenle, bu ameliyeyi gerçekleştirme işi, sistemin beynini oluşturan samiri-belamlar tarafından yapılmaktadır.

Sistem, kendi faaliyetlerini önleyecek kapalı rejimleri, karşıt görüşleri belamlar sayesinde öcü ilan etmekte; bilinçsiz toplumlar üzerinde yine onlar marifetiyle vahşi kapitalizmin kuralsızlıklarını meşru göstererek egemen olmaktadır. Zaten, yolsuzluk ekonomisi politikaları; büyük kitlelere egemen olmak için parçala böl ve yönet politikası icabını rahatlıkla yapacak yasaların hukuk sisteminin (butlan hukuku) diğer adıdır. Bu yüzden sistem, kozmopolitik çoğulcu katılımcı demokrasinin hakimiyetini ve muktedirliğini asla istemez. Bunun için parçala böl ve yönet politikası gereği nefret ettirme maksadıyla bir taraftan bölünme için ulus devletçiliği önerirken, diğer taraftan da bölünmüş parçaların bir arada bütünleşmemesi için çoğunlukcu demokrasi aldatmacasını sürdürecektir. sürü zihniyeti yapıları oluşturur. Örneğin bakın, Küresel eşkıya Ortadoğu halklarını etnik farklılık ve mezhep kavgaları ile birbirine boğdurmaktadır. Başbakanımız da bu maksat için geliştirilmiş BOP eş başkanlığı görevinin hakkını sonuna kadar veriyor. Ya etnik bölücülük üzerinden siyaset yapıyor, ya da mezhep farklılıkları üzerinden. ABD ve AB ülkelerinde etnisite ve mezhep üzerinden siyaset yapmak büyük suçtur. Kendi ülkelerinde suç saydıkları söylemleri, parçalayıp küçük lokmalar halinde yutmayı hesapladıkları ülkelerde işbirlikçilerine söyletirirler.

SORUNU BİLMEYEN ÇÖZÜM ÜRETEMEZ. ÇÖZÜM ÜRETEMEMİŞ OLANLAR GERÇEKTEN SORUNU ALGILAYAMAMIŞ DEMEKTİR.

Sistem adından da anlaşılacağı gibi; yolsuzluk ve rüşvetten nemalanma üzerine kuruludur. Kayıt dışılık, saydamsızlık, yolsuzluk ve rüşvet, iş ahlakı bozukluğu; bütün bunlar nefret ettirme politikası gerekleridir. Sistem bunların yaygınlaşması ve meşru olarak varlıklarının korunması için rejimler kurar ve rejimlerde yasalar oluşturtur. Maksat toplumları birbirine bağlayan güveni yok etmektir.

Bu maksat dolayısıyladır ki; vatandaşın önce “devlet baba” ya sonra birbirine karşı güvenini oluşturacak “devlet politikası” ve bu politikayı geliştirip koruyacak devlet yapısı oluşturulması istenmez. Parti politikalarının devlet politikası olarak algılatıldığı ortam, Atatürk’ün meşhur öngörüsüne uygunluğu oluşturur.

“İstiklâl ve Cumhuriyetine kastedecek düşmanlar, bütün dünyada emsali görülmemiş bir galibiyetin mümessili olabilirler. Cebren ve hile ile aziz vatanın, bütün kaleleri zaptedilmiş, bütün tersanelerine girilmiş, bütün orduları dağıtılmış ve memleketin her köşesi bilfiil işgal edilmiş olabilir. Bütün bu şerâitten daha elîm ve daha vahim olmak üzere, memleketin dahilinde, iktidara sahip olanlar gaflet ve dalâlet ve hattâ hıyanet içinde bulunabilirler. Hattâ bu iktidar sahipleri şahsî menfaatlerini, müstevlilerin siyasi emelleriyle tevhit edebilirler.”

Millet, fakr ü zaruret içinde harap ve bîtap düşmüş olabilir.”

Milleti, halkı vatandaşı ya da toplumu fakr ü zaruret içine sokmak için sistem borç tuzağını kullanır. Sonrasında vahşi kapitalizmin kuralsızlıklarından oluşmuş butlansal yasalarla özgürlükler alınır. Sonuçta, kendi sorunlarıyla baş başa kalmış olmanın çaresizliğinde, dayatmaları mecburen kabullenen bireylerden oluşan toplumu gütmek kolay olmaktadır.

1983 senesinde borç para dilenmek için batıya yönelen Turgut Özal’a; Türkiye Dinamiklerini ateşlemesi halinde kendi yağıyla kavrulan bir Türkiye’nin para sıkıntısı çekmeyeceği söylenmişti. Bunun için de tavsiyeler yapılmıştı. Tavsiyeler aynı zamanda AB.’ Ne girebilmek içindi. Küresel Arenada Türkiye Ekonomisinin Rekabet Şartlarını artırmak ile ilgiliydi bu tavsiyeler. E-Devlet Şeffaflığı ve iletişimi, Serbest Piyasa Ekonomisi, Demokratik hak ve özgürlükleri artıracak yasalar, Türkiye’nin küresel arenada güvenilirliğini ortaya koyacak yasalar ve telekomünikasyonun en ileri düzeye çekilmesiyle başlayacak dinamizm idi tavsiyeler. “Türkiye, Türklere yedirilmeyecek kadar zengindir.” Şeytan bazen, ön yargılar ve peşin hükümler dolayısıyla tutulmayacağını bildiği için; doğruları da söyleyip, doğru yolu da işaret eder insanlara. Zira insan aceleci tabiat yaratılışındadır. Muhakeme edip onun üzerine hüküm ve irade kurmak yerine; duyular üzerinde ön yargıya dayalı peşin hüküm kurar. Turgut Özal tavsiyeleri tutup yerine getirmeye başlayınca, oluşan olumluluğu tersine çevirmek için ona “başkanlık sistemi” önerildi. Cumhurbaşkanlığına terfi etti. Bu durumda kazanımlar bir anda geriye tepti. Türkiye’deki 2001 Krizinin ve onu oluşturan sebeplerin neler olduğu herkesce malumdur.

Dünyada, 2007 Kasım ayından itibaren başlayan "büzüşüme eş zamanlı" değişimin Türkiye ye etkisi 2008 Ekonomik krizini ve yüzde 14.8 gibi ekonomi küçülmesine sebep olmuştu. Bu büzüşmeyi sorgularken karşımıza tek bir tez çıkıyor; varolan yapı yeni bir ekonomik düzene doğru evrimleşiyor. Bunun anlamı ne? Aslında çok açık, Obama'nın seçilmesinin de, Türkiye'deki büyük hesaplaşmanın arkasında da "aynı dinamik" yapı var!. Obama'nın aslında sokaktan gelme değil, Amerika'nın en seçkinlerinin kurduğu üniversiteden çıktığını göz önüne alırsanız, sistemi ve sistemin otoritesini tasavvur edebilirsiniz. “Ekonomi batarsa hepimiz batırız” demagogisi aldatmacasıyla teslim alınan yargı içinde oluşturulan, Aristoteles’in meşhur “eşekarıları” tiplemesindeki yargıçlar sayesinde; hukuk devleti ilkeleri tamamen yıkılmakla kalmadı, iktidarın ve dolayısıyla yönetimin yargılanmasının da önüne geçildi. Bu anlayıştaki yapıda devleti başkanlık sistemi ile yönetmekten maksat; ülkeyi tamamiyle müstemleke devlet yapacak tiranlığı ihdas etmekten başka bir şey değildir.

Amerikancı illüzyonistler cari açığı, işsizliği gizleyip; suni büyümeleri zafer olarak göstermekteler. Bu topluma dikte ettirmek için de yandaşlarına rüşvet dağıtmaktalar. Türkiye yeniden iç borçlanma ile dış borç ödeme durumuna getirilmiştir. Bu durumda faiz restleşmesine karşın vatandaş bankalara yem edilmektedir.

İşletmeler, ürün ve hizmet üreterek, toplum için refah ve zenginlik yaratırlar. Dolayısıyla, işletmelerin verimli ve başarılı olması toplum refahının ve zenginliğinin artması anlamına gelir. Bu bağlamda, ülkemiz işletmelerinin, gerek ulusal gerekse uluslararası platformlarda daha başarılı olmaları için serbest piyasa rekabetini gözetken, kayıt dışı ekonomiye fırsat vermeyen, fikri hakları koruyan, hukuki ve etik altyapıların oluşturulması gerekmektedir.

Bu sebeple Ülkemizde 2000 yılında yeni ticaret yasası ve borçlar yasası hazırlattırılmıştır. Bu yasaların niçin 10 sene sonra yasalastığını ve neden hala yürürlüğe girmediğini sorgularsanız

vehameti görürsünüz.

İllüzyonistlerin, yapay özgürlükler göstermesi, bu tuzağı ayakta tutmak içindir. Artan iletişim sistemleri de tuzak içinde insanların kontrolünü daha iyi yapabilmek içindir. Bu sistem içinde varlığınız, sistemin size verdiği kadardır. Hepimiz bu küresel sistemin emekçi köleleriyiz. Onların kurduğu finansal çarklar, tuzaklar kanımızı emerken, yine sistemin belirlediği gündemler bizi oyalamaktadır.

İşte bu durumda ülkemizi yönetenler kimlerdir ve bir devlet babamız var mıdır diye sormak sorgulamak gerekir. Küresel Otorite'nin seçkinleri her zaman iktidardadır. Ülkelerdeki iktidar seçkinleri ise; gerçekte seçkinler sınıfına ait olmayan, fakat onların seçtiklerinden seçtirilerek seçim sonucu iktidara gelip geçici olarak gerçek iktidar sahipleri ile işbirliği yapanlardır. Halkın içinden çıkarlar, iktidar seçkini olarak sınıf atladıklarını ve geldikleri yerde kalıcı olduklarını düşünürler. Bir süre sonra küresel otorite seçkinlerinin emrinde sistem için çalışırlar. Çünkü sisteme karşı koyacak politikalar üretip vizyona koymaya cesaret bulduracak devlet baba olgusu ortamı içinde çalışmazlar. Bazıları nadiren var olan yapıyı değiştirme yolunda adım atabilirler. Sistemle barışmadan var olmayı denerler Küresel Seçkinler iktidarına hizmet etmek için iktidar seçkini mi olacaklar yoksa iktidar seçkini olmayı kabul etmeyip, gerçek bir halk iktidarı tesis etmek için mi çalışacaklar ikilemini yaşarlar. Sistemle halk adına çatışmaya girebilmek için, bu çatışmada destek ve dinamizm sağlayacak karşı sistemin varlığı şarttır. Kurtuluş Savaşında Atatürk önce bu yapıyı oluşturmuş, sonra sistemle savaşmıştır. Bugüne kadar, bu varlığı tesis edemeyenler; uzun iktidarlık süreçleri için denge konumunda kalmayı denemişlerdir. Bu durumu; halk adına yerel ve küresel seçkinlere baş kaldırı gibi görünerek ama aynı zamanda bazen küresel seçkinler ile işbirliği yaparak bulunduğumuz bölgede denge dinamiği yürütmek! olarak sürdürürler. Türkiye'de yerleşik seçkinler iktidarına kafa tutar görünüp, küresel seçkinlere teslim olan iktidarlara, asla gerçek bir halk iktidarı tesis edemezler. Seçkinler iktidarına hizmet etmek için iktidar seçkini olanlar; Türk Halkının yararına değil sistem yararına çalışırlar ve daima sistem seçkinlerinin kanatlarına sığınarak işbirliği içine girerler. Onları bu zorlukta tutan diğer bir varlık yerli yerleşik seçkinlerin tahakkümleridir. Kendi çıkarları için bu ülkeyi çekip çevirenler, hükümetler kurup devirenler ve gerektiğinde halkı da kışkırtmaya çalışanlar; küresel seçkinlerle işbirliği içinde olan yerli yerleşiklerdir.

Küresel otoritenin yeni dünya düzenini kurması; din, laiklik, demokrasi ve özgürlük kavramları başta olmak üzere kavram karmaşası içinde, eski seçkinlerin ve değer kavramlarının tasfiyesi ile başlamıştır. Eski seçkinlerin tasfiyesinde, diktatörlerden kurtulma adına yeni tip diktatörlüklerin inşasına da başlanmıştır. Herkes bu yeni düzen otoritesinin merkezinde ABD olduğunu sanmaktadır. Bir bakıma doğrudur. Ama asıl otorite ABD nin de merkezine yerleşmiş Siyonizm Seçkinlerinin otoritesidir. Merkezin yapılanma yeri olarak Amerikanın seçilmesinde maksat; Amerika'yı süper güç yapan devlet anlayışındaki güveni sağlayan demokrasi vurgulamasını kullanmaktır. Yani demokrasi ile süper güç olunabileceğini kanıtlamaktır. Obama'nın seçim kampanyasına bağış yapanların Amerika'da yılların seçkinleri olanlar olduğunu görmezden gelemeyiz. "Gariban" Obama'nın partisinin son iktidarı döneminde, Amerikan sermaye piyasasının "tarihi genleşmeyi" yaptığını ve seçkinlerin varlıklarının katlandığını açıkça görülmektedir.

Küresel bu otoritenin "seçkinler" sınıfının hakimiyetinin olduğu ve kendilerini "yerleşik düzenin özü" sananların "hükümler" olduğu ülkelerde; "demokrasinin yerleşmesi" mümkün değildir. Demokrasi bu egemenliğe son vermek, halkın egemenliğini ortaya koymak demektir.

Küresel yeni dünya düzeni oluşurken, bu oluşum içinde Türkiye'nin önünde iki seçenek vardır. Ya bu sistem otoritesine boyun eğmek, ya da toplumun refahı için halkın iktidarını, egemenliğini yansıtacak demokrat devlet rejimi kurmak. Yani "ya devlet başa, ya kuzgun leşe" seçimidir bu.

Gerçekten, Türkiye'nin küresel arena rekabet şartlarında ekonomisinin ilerlemesi için tek sorunu GÜVENSİZLİK tir.

Vatandaşının kendine, vatandaşına, devletine güveni, başka devletlerinde Türkiye Cumhuriyeti Devletine Güveni şarttır. Bu güvensizliktir bu gün müstemleke olacaksak olalım dedirten.

Bu şartın yerine getirilmesi; başta "Devlet Politikasına" ve bu politikayı oluşturup, koruyup geliştirecek yasaların varlığına bağlıdır. Bu durum farklı bir rejim ve rejim ortamı demektir.

Bu rejimde tabiatıyla azınlıkların her halükarda çoğunluklara tahakküm ettiği rejim demek değildir. Demokrasi, sınıfsal tabakalaşmayı, bu tabakalaşmayla sınıfsal üstünlükleri red eder. Dolayısıyla ne azınlıkların çoğunluklara, ne de çoğunlukların azınlıklara tahakkümünün söz konusu olmaması beklenir.

Güvenilir devlet anlayışı; “birimiz hepimiz, hepimiz birimiz için” anlayışı üzerine tesis edilir.

TBMM nin içinde azınlıkların çoğunluklara tahakkümü ile oluşan sözde demokrat yapı mevcuttur. Bu tahakküm Amerikan Pastasından pay alabilmek amaçlıdır. Ana Muhalefet Partisinin bir taraftan bağımsızlıktan söz edip, diğer taraftan Küresel Otoriteye bağımlılığını arzetmesi ve ülke yönetimi için liyakat icazeti için çırpınması; Amerikancı illüzyonistlerin ortak uygulamasıdır.

İşte bütün bu olumsuzlukları yok etmenin tek yolu, hakikaten halkın iktidarını oluşturacak yarı doğrudan demokrasi hükümet şekli uygulamasının e-devlet yapısı içinde tatbiki rejimidir.

Bu rejim için gerekli ortam ve araçları benim 2003 yılındaki projemin detaylarıydı. e-devlet uygulamaları için, e devlet vatandaşlık kimlik kartı bu uygulama araçlarının başında gelmektedir. Kredi kartı niteliğinde çipli elektronik kimlik kartları ile seçimlerde ve sistemin referandumlarında oy kullanmak için sandık başına gitmeye gerek kalmayacaktır.

Öte yandan, yasa yapmak ciddiyet ve hassasiyet isteyen bir iştir. Bir toplumu, ben yaptım ve oldu yasaları ile yönetmek mümkün değildir. Dışa bağımlılığı dahada artırıp kolaylaştırıcı yasaların çıkmaması için ülkemizde ikinci bir meclise-senatoya, akil adamlar meclisine ihtiyaç vardır. TBMM de tek parti üstünlüğünün söz konusu olduğu durumlarda, “kuvvetler ayrılığı prensibi” nin işlemediği açıkça görülmektedir. Bile bile bu yanlışta ısrar etmenin manası açıktır. Ayrıca bireylerin seçimden seçime yönetime katkılarının, halkın iktidarını, iradesini ortaya koyduğunu söylemek de bir aldatmacadır. Seçmeni bu edilgenlikten, etken yapıya sokmak, milletvekilleri ile rekabet edecek sekle sokmak gerekir.

<http://www.odatv.com/n.php?n=size-bictigimiz-donu-giyerseniz-sizden-iyisi-olmaz-1705121200> [2]

Burhan İŞCAN

iletisim@politikadergisi.com [3]

Yorumlar

- [Eko-Politik](#) [4]
- [İç Siyasa](#) [5]

Kaynak URL (16/05/2024 - 07:37 tarihinde yazdırıldı):

<https://www.politikadergisi.com/okur-makale/turkiye-ekonomisinin-kuresel-arena-rekabet-sartlarinda-mucadelesi-icin-hazirlanan-strate>

Bağlantılar:

[1] <https://www.politikadergisi.com/pd-uye/burhan-iscan>

- [2] <http://www.odatv.com/n.php?n=size-bictigimiz-donu-giyerseniz-sizden-iyisi-olmaz-1705121200>
[3] <mailto:iletisim@politikadergisi.com>
[4] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/eko-politik>
[5] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/ic-siyasa>